

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Vojtěcha Šimíčka a soudců JUDr. Miluše Doškové a Mgr. Radovana Havelce v právní věci navrhovatele: **S. M.,** zastoupeného Mgr. Františkem Drlíkem se sídlem nám. Míru 9, Šumperk, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Krajského soudu v Ostravě ze dne 19. 1. 2009, č. j. 5 Nc 3/2007 - 74,

takto:

I. Kasační stížnost **se zamítá.**

II. Odměna advokáta Mgr. Františka Drlíka **se určuje** částkou 5712Kč. Tato částka bude vyplacena z účtu Nejvyššího správního soudu do 60 dnů od právní moci tohoto rozhodnutí.

Odůvodnění:

Včas podanou kasační stížností se stěžovatel domáhá zrušení shora označeného usnesení Krajského soudu v Ostravě, kterým bylo odmítnuto řízení o návrhu stěžovatele, označeného jako „38 Cad 15/2005“, v němž uvedl, že bylo v této věci přerušeno řízení a že

„za vyvraždění jeho rodiny a rodu, za těžkou újmu na zdraví spáchanou justičními vrahy žádá o zaplacení malinké zálohy ve výši 999 mld. Kč.“

Krajský soud stěžovatele usnesením ze dne 30. 3. 2007, č. j. 5 Nc 3/2007 - 6, vyzval, aby ve lhůtě 10-ti dnů toto své podání doplnil, resp. aby přesně označil žalovaného, aby uvedl, čeho se podání týká, a co navrhuje.

Na toto usnesení reagoval stěžovatel dalším podáním ze dne 16. 4. 2007, v němž uvedl, že překážka řízení byla odstraněna a že žádá soud o ustanovení advokáta JUDr. Tomáše Sokola svým zástupcem.

Krajský soud rozhodl usnesením ze dne 7. 12. 2007, č. j. 5 Nc 3/2007 - 12, tak, že stěžovateli zástupce z řad advokátů neustanovil s odůvodněním, že u něj nebyly dány předpoklady pro úplné osvobození od soudních poplatků, neboť má měsíční pravidelný příjem ve výši 5456 Kč (od ledna 2006; od ledna 2007 pak 5820 Kč – viz. č. l. 15 soudního spisu) a zejména vzhledem k tomu, že mu byla v říjnu 2007 vyplacena částka 203 997 Kč jako doplatek částečného invalidního důchodu za období od 3. 8. 2004 do 1. 10. 2007. Krajský soud proto uzavřel, že stěžovatel nemůže zajištěním si advokáta na vlastní náklady ohrozit svou výživu, a proto vydal napadené usnesení.

Kasační stížnost proti tomuto usnesení zamítl Nejvyšší správní soud rozsudkem ze dne 26. 6. 2008, č. j. 2 As 26/2008 - 42.

Krajský soud poté stěžovatele usnesením ze dne 25. 7. 2008, č. j. 5 Nc 3/2007 - 48, vyzval, aby ve lhůtě 10-ti dnů toto své podání doplnil, tj. aby přesně označil žalovaného, uvedl, čeho se podání týká a co navrhuje. Současně stěžovatele poučil o tom, že nebude-li v této lhůtě podání doplněno a v řízení pro tento nedostatek nebude možno pokračovat, soud řízení odmítne. Toto usnesení bylo stěžovateli doručeno dne 1. 8. 2008.

Na tuto výzvu reagoval stěžovatel dne 8. 8. 2008 přípisem, v němž vznesl námitku podjatosti. O této námitce rozhodl usnesením ze dne 29. 10. 2008, č. j. Nao 107/2008 - 60, Nejvyšší správní soud tak, že soudci krajského soudu JUDr. Záviská a JUDr. Indráček nejsou vyloučeni z projednávání a rozhodování této věci.

Proto krajský soud stěžovatele opětovně usnesením ze dne 4. 12. 2008, č. j. 5 Nc 3/2007 - 64, vyzval, aby ve lhůtě 10-ti dnů toto své podání doplnil, tj. aby přesně označil žalovaného, uvedl, čeho se podání týká a co navrhuje. Současně stěžovatele poučil o tom, že nebude-li v této lhůtě podání doplněno a v řízení pro tento nedostatek nebude možno pokračovat, soud řízení odmítne. Toto usnesení bylo stěžovateli doručeno dne 16. 12. 2008.

Na tuto výzvu reagoval stěžovatel dne 16. 12. 2008 přípisem označeným jako kasační stížnost, jehož obsahem je však pouze označení některých usnesení Krajského soudu v Ostravě a žádost o ustanovení advokáta JUDr. Víta Voháňky.

Za těchto okolností krajský soud v odůvodnění napadeného usnesení konstatoval, že stěžovatel na jeho výzvu ze dne 4. 12. 2008 nijak nereagoval a proto podání podle

ustanovení § 37 odst. 5 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s."), odmítl.

Toto usnesení napadl stěžovatel kasační stížností odkazující na ustanovení § 103 odst. 1 písm. a), b) c) d) a e) zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s."), v níž však prostřednictvím ustanoveného zástupce toliko uvedl (viz doplnění kasační stížnosti ze dne 18. 12. 2009, č. l. 149), že exekučními srážkami mu bylo odňato více než 100 tis. Kč, žaloba podaná ke Krajskému soudu v Ostravě a vedená pod sp. zn. 19 Cad 114/2003 nebyla vyřízena, soud porušil čl. 30 odst. 2 a 38 odst. 2 Listiny základních práv a svobod a porušil též nařízení vlády č. 63/1998 Sb. Navíc veškeré úkony prováděli u krajského soudu vyloučení soudci.

Nejvyšší správní soud nejprve uvádí, že stěžovatel k informaci ohledně složení senátu, kterému podle rozvrhu práce připadlo rozhodování v této věci, namítl podjatost všech soudců a osob pracujících na tomto soudu. Takto namítnutá podjatost nicméně znamená, že pokud by mělo být stěžovateli vyhověno, nemohl by o kasační stížnosti rozhodovat vůbec nikdo, jelikož neexistuje žádný jiný soud, který by o ní mohl rozhodovat namísto Nejvyššího správního soudu, jelikož v tomto typu řízení je tento soud nezastupitelný. Za těchto okolností nemělo žádného rozumného smyslu postupovat podle ustanovení § 8 odst. 5 s. ř. s., jelikož pokud by o této námitce mělo být rozhodováno, zase by o ní rozhodoval jiný senát, jehož všechny soudce však stěžovatel rovněž označil za podjaté.

Proto soud přistoupil přímo k projednání a rozhodnutí věci samé, přičemž je vázán rozsahem a důvody kasační stížnosti (§ 109 odst. 2, 3 s. ř. s.).

Soud konstatuje, že za situace, kdy bylo kasační stížností napadeno usnesení, kterým krajský soud odmítl podaný návrh, připadá v úvahu toliko kasační speciální důvod zakotvený v ustanovení § 103 odst. 1 písm. e) s. ř. s., podle něhož lze podat kasační důvod z důvodu tvrzené nezákonnosti rozhodnutí o odmítnutí návrhu nebo o zastavení řízení. Ostatními důvody se proto soud nezabýval.

K samotné kasační stížnosti soud uvádí, že se obsahově zcela míjí s podstatou napadeného usnesení. Krajský soud totiž odmítl podaný návrh z důvodu neodstranění jeho vad, zatímco kasační stížnost pojednává o zcela jiných řízeních, vedených u Krajského soudu v Ostravě. Na takto pojatou kasační stížnost proto zdejší soud nemůže nikterak věcně a argumentačně reagovat.

K jediné námitce projednatelné v tomto řízení (podjatost soudců, provádějících úkony krajského soudu), Nejvyšší správní soud připomíná (viz výše), že usnesením ze dne 29. 10. 2008, č. j. Nao 107/2008-60, rozhodl, že soudci Krajského soudu v Ostravě JUDr. Záviská a JUDr. Indráček nejsou vyloučeni z projednávání a rozhodování této věci. Právě JUDr. Záviská přitom v této věci rozhodovala. Tato námitka proto není důvodná.

Proto dospěl Nejvyšší správní soud k závěru, že kasační stížnost není důvodná a podle ustanovení § 110 odst. 1 s. ř. s. ji zamítl.

Stěžovatel, který neměl v tomto soudním řízení úspěch, nemá právo na náhradu nákladů řízení (§ 60 odst. 1 s. ř. s.).

Stěžovateli byl zástupcem pro řízení o kasační stížnosti ustanoven advokát Mgr. František Drlík; v takovém případě platí hotové výdaje a odměnu za zastupování stát (§ 35 odst. 8, § 120 s. ř. s.). Soud proto určil odměnu advokáta částkou 2 x 2100 Kč za dva úkony právní služby – první porada s klientem včetně převzetí a přípravy zastoupení, doplnění kasační stížnosti; 2 x 300 Kč na úhradu hotových výdajů, v souladu s § 9 odst. 3 písm. f), § 7, § 11 odst. 1 písm. b), d), § 13 odst. 3 vyhlášky č. 177/1996 Sb. ve znění pozdějších předpisů, celkem tedy 4800 Kč. Protože ustanovený advokát je plátcem daně z přidané hodnoty, zvyšuje se tento nárok vůči státu o částku odpovídající dani, kterou je tato osoba povinna z odměny za zastupování a z náhrad hotových výdajů odvést podle zákona č. 235/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty (§ 35 odst. 8 s. ř. s.). Částka daně, vypočtená dle § 37 odst. 1 a § 47 odst. 3 zákona č. 235/2004 Sb., činí 912 Kč. Ustanovenému zástupci se tedy přiznávají náhrady nákladů v celkové výši 5712 Kč.

Tato částka bude vyplacena z účtu Nejvyššího správního soudu do šedesáti dnů od právní moci tohoto rozhodnutí.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 18. března 2010

JUDr. Vojtěch Šimíček
předseda senátu